

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Lenky Krupičkové a soudců Davida Hipšra a Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Krajské státní zastupitelství v Praze**, se sídlem Husova 243/11, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 14. 11. 2023, č. j. 51 A 51/2023-33,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále též „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Krajského soudu v Praze (dále též „krajský soud“), kterým bylo pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno řízení o jeho žalobě proti rozhodnutí žalovaného ve věci žádosti o poskytnutí informací. Součástí kasační stížnosti byla mimo jiné i žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 19. 12. 2023, č. j. 7 As 309/2023-8, obě žádosti stěžovatele zamítl (pro zjevnou neúspěšnost) a současně jej vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a k prokázání splnění podmínky povinného zastoupení advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). K tomu stanovil lhůtu 15 dnů od doručení usnesení. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 27. 12. 2023, kdy jej osobně převzal. Lhůta 15 dnů tak uplynula dne 11. 1. 2024.

[3] Stěžovatel ve stanovené lhůtě nezaplatil soudní poplatek ani neprokázal splnění podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s. Na výzvu reagoval pouze podáním ze dne 3. 1. 2024, v němž opětovně žádá o osvobození od soudních poplatků. V podání uvádí, že na úhradu soudního poplatku nemá finanční prostředky, čehož si je Nejvyšší správní soud vědom. Poukazuje na závažnost věci a skutečnost, že žalovaný realizuje své praktiky vůči jeho osobě dle metodiky StB z roku 1982, vytvořené pro jeho podpis Charty 77. Postup zdejšího soudu podle něj sabotuje nařízení vlády „ze dne 22. 11. tr. č. 902+902 a ze dne 19. 1. 2022, č. 23“ a je analogií toho, na co ukázal Ústavní soud v nálezu sp. zn. I. ÚS 517/10. Tímto postupem se zdejší soud snaží upřít právo stěžovatele dle čl. 36 a 38 Listiny základních práv a svobod, čímž se podílí na

koordinovaném dehonestování jeho osoby. Vzhledem k tomu stěžovatel podává rovněž námitku podjatosti vůči sedmému senátu Nejvyššího správního soudu. Dodává, že soudci tohoto senátu jednají v rámci praktik popsaných Ústavním soudem v nálezu sp. zn. I. ÚS 517/10. Jedná se o aroganci moci, za účelem krytí postupu „ČR SZ, ve věci zločinů komunismu“, které se na jeho osobě jako na signatáři Charty 77 staly, a to za součinnosti StB a tehdejšího právního předchůdce žalovaného.

[4] Nejvyšší správní soud nepředkládal námitku podjatosti uplatněnou v podání ze dne 3. 1. 2024 k rozhodnutí jinému senátu tohoto soudu dle § 8 odst. 5 věty páté s. ř. s. Stěžovatel byl poučen o složení rozhodujícího senátu, o právu vznést námitku podjatosti a o lhůtě pro uplatnění námítky přípisem ze dne 4. 12. 2023, který mu byl doručen dne 7. 12. 2023 vložení do domovní schránky. Lhůta jednoho týdne tak uplynula dne 14. 12. 2023. Námitka uplatněná až dne 4. 1. 2024, kdy bylo stěžovatelovo podání ze dne 3. 1. 2024 doručeno Nejvyššímu správnímu soudu, je tedy opožděná, a proto se k ní nepřihlíží (§ 8 odst. 5 věta druhá a třetí s. ř. s.). Námitka je nadto zjevně nedůvodná, neboť se opírá výlučně o to, jak rozhodující sedmý senát Nejvyššího správního soudu rozhodl o jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků a návrhu na ustanovení zástupce. Důvodem k vyloučení soudce totiž nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech (§ 8 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

[5] Nejvyšší správní soud nerozhodoval ani o opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků. Ačkoliv obecně platí, že o žádosti o osvobození od soudních poplatků musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto obecné pravidlo má své výjimky. Jeho mechanické uplatňování by totiž mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakováním stále stejných žádostí a rozhodováním o nich. V nyní posuzované věci Nejvyšší správní soud zamítl první žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce, neboť dospěl k závěru, že kasační stížnost představuje zjevně neúspěšný návrh ve smyslu § 36 odst. 3 věty třetí s. ř. s. Za této situace by bylo opakované rozhodování o žádosti stěžovatele v rozporu se zásadou procesní ekonomie.

[6] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, činí poplatek za kasační stížnost 5 000 Kč.

[7] Podle § 9 odst. 1 téhož zákona, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[8] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., soud řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[9] Jelikož stěžovatel soudní poplatek za kasační stížnost ani na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nezaplatil, Nejvyšší správní soud zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. O tomto nepříznivém následku nezaplacení soudního poplatku byl stěžovatel předem poučen.

pokračování

[10] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další nedostatek podmínek řízení o kasační stížnosti, a to nedostatek zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože i k tomu byl usnesením ze dne 19. 12. 2023 vyzván, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016-35, či ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016-70).

[11] O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení o ní bylo zastaveno, přičemž nenastala žádná ze situací předvídaných v § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2024

Lenka Krupičková
předsedkyně senátu